

Planejant un somni

Aquest pot ser un bon moment

Pensem en el nostre desig més íntim; podria ser tenir la casa dels nostres somnis o bé viatjar a un país exòtic, tenir una feina determinada, pintar un quadre... Aquests meravellosos i realitzables desitjos cobren més entusiasme, més potència quan els integrem dins d'un gran projecte, un projecte amb l'entorn, amb la humanitat.

Quin és el teu gran desig amb la Humanitat?

Imaginem que el desig personal sigui el de pintar un quadre, més concretament un paisatge de mar,

amb casetes a la costa i dones amb pameles al vent, semblant a un paisatge de Sorolla.¹

Ningú no neix ensenyat. La casa no es pot començar per la teulada, s'ha de començar pels fonaments. Una tela també es comença amb l'experiència, amb l'aprenentatge, amb l'estudi i l'exemple dels grans mestres, a força de tenacitat, de molts esborranys fins a arribar a l'objectiu, al quadre definitiu. Tot el que passa i el que triem ser s'integra dins nostre per reflectir-se fora. Així també comença la pau: en la quotidianitat,

en les coses properes, en el dia a dia.

"La lluita principal no és la del jo contra les passions, sinó la lluita d'unes passions contra les altres."² No hi ha varetes màgiques que facin "abraçadabra" i ens mostrin la imatge. El desig es construeix ara, quan comencem a accionar en l'entorn i a moure'ns. En aquest anar i venir d'intercanvis i de relacions vas forjant una unió i un propòsit.

A la recerca del temps adient

Al llarg de la nostra vida és molt comú que ens lamentem de com les bones ocasions es presenten en els moments menys oportuns, bé perquè no disposem del temps, dels diners o de la disposició personal o familiar adequades, o perquè considerem que el nostre tren ja ha passat de llarg.

Ens conformem justificant-nos amb raonaments assenyats i, freqüentment, ens convencem que quan les condicions canviïn emprendrem aquest projecte o aquell altre. Però la vida, dinàmica i imprevisible, s'en-

carrega d'anar substituint uns obstacles per uns altres i, per això, si ens limitem a esperar que sorgeixi el moment ideal, probablement aquest moment mai no es presentarà o bé no percebrem quin és el moment oportú.

Plantegem encertadament la qüestió o estem invertint l'ordre de les premisses?

Provem de canviar aquest ordre i comencem per plantejar-nos amb franquesa quin és el nostre gran desig i veurem que l'única cosa que

importa és fins on estem determinats i decidits a esforçar-nos, sigui quin sigui l'objectiu. Potser ens sorprendrem quan mirem enrere i ens sembli gairebé impossible constatar tot el que hem pogut assolir i vèncer.

Però llavors descobrirem que nosaltres mateixos hem estat els artífexs d'aquest temps apropiat. L'hem convocat amb la nostra determinació ferma i esforçant-nos amb la nostra acció.

1 Joaquín Sorolla Bastida (València, 27 de febrer de 1863 – Cerdilla, 10 d'agost de 1923), pintor i artista gràfic espanyol impressionista.

2 "L'art d'escoltar" d'Erich Fromm, (1900– 1980,) destacat psicòleg social, psicoanalista, filòsof i humanista alemany. Pàg. 26. Editorial Paidós Biblioteca.

La victòria és la constància en el temps

Els historiadors coincideixen que l'inventor Thomas Edison (1847-1931) va realitzar més de 1.000 intents fallits abans d'aconseguir crear finalment la bombeta elèctrica, enginy del qual avui tots gaudim sense fixar-nos-hi.

Existeix una relació íntima entre l'esforç en el temps i l'èxit. La victòria en la vida no és fruit d'aquesta casualitat que molts esmenten amb afany, d'estar en el lloc precís en el moment just, sinó que és conseqüència d'obrir amb dedicació constant les múltiples vies o portes, perquè en un moment determinat es cristal·litzi o es resumeixi tota la nostra feina feta.

La veritable utilitat de la pràctica diària és que redunda en una dedicació continuada i treu profit de qualsevol circumstància. Si els vents bufen a favor, esforcem-nos a avançar més ràpidament; si hi ha dificultats, siguem més tenaços però, en definitiva, actuem sempre en aquest moment.

Aquest és el moment propici per emprendre l'acció transformadora, perquè el temps perdut no tornarà mai.

I no podem! No podem asseure'ns a esperar eternament que es presenti l'ocasió ideal, si és que arriba!

Hora de canviar

Devadatta, cosí del Buda Shakyamuni, va ser un destacat deixeble seu però es va convertir en el seu enemic i, fins i tot, va atemptar contra la seva vida. No obstant això, quan va predicar el Sutra del lotus a l'assemblea en el Bec de l'Àliga, Shakyamuni va predir que Devadatta assoliria la budeïtat, així com tota la resta de deixebles. En la mateixa cerimònia del Bec de l'Àliga, la filla del Rei Drac va arribar a ser un buda sense haver d'abandonar la seva forma de rèptil.

Aquí resideix el missatge més revolucionari i esperançador del

Sutra del lotus: cadascun dels nou estats de la vida posseeix la budeïtat i aquesta budeïtat, a la vegada, posseeix els nou estats, o per dir-ho amb paraules més quotidianes, la plena victòria es forja en el dia a dia quan ens enfrontem a petites i a grans circumstàncies sense que la resignació ens venci.

En el Goshō La selecció del temps Nichiren afirma: No ens detinguem a pensar, ara, si els interlocutors de Shakyamuni tenien o no, en aquesta instància, la capacitat necessària per entendre aquestes doctrines. La veritat és que per a Shakyamuni havia arribat l'hora de recitar aquestes ensenyances.

Si traslladem aquestes paraules al context de la nostra realitat quotidiana podem comprendre que no existeix un temps propici que arriba en un moment determinat, sinó que

Goshō

Com diu el sutra: aquest és el moment en què, resoltament, he de predicar el "gran vehicle".

La selecció del temps, Els escrits de Nichiren Daishonin, pàg. 564

la nostra decisió crea aquest temps propici.

Una persona manifesta la seva capacitat quan arriba a concebre que no hi ha cap més moment per vèncer les seves circumstàncies que l'ara. Hi ha milions de coses noves que podríem realitzar, la qüestió és si ho fem o no. Les nostres circumstàncies, i el món que ens envolta canvien en la mateixa mesura que canviem nosaltres.

Fils secrets

Un dia em vas demanar un consell i ara m'atreveixo a oferir-te els millors arguments que puc aportar. En qualsevol cas, tu saps quines són les respostes. Saps on són les claus per desactivar el personatge però, reconeix-ho, et resulta còmode o no? Amb aquest personatge és més fàcil d'escapar-se, d'eludir els compromisos i, de passada, la possibilitat de la derrota. Bé, és una fórmula que de vegades et pot servir, però si ho adoptes com a pauta aconseguiràs que tot es desvirtui, fins i tot la teva pròpia vida i això sí que és una derrota.

Cerques consells que t'ajudin a tirar endavant, de vegades fins i tot els reps sense demanar-los, però

en realitat són consells per al personatge, que és a qui deixes veure, no per a tu. Així les victòries mai no seran teves, però les derrotes cauran totes dins el teu marcador.

Tu saps quins són els fils que de debò mouen la teva vida i el que amagues només per a tu; encara que fugis de tant en tant, no t'allunyis tant com per oblidar-los. Saber que existeixen ja és un manera de vèncer, i aprendre a moure'ls és la victòria a la qual has d'aspirar. La victòria de la teva vida depèn d'aquests fils.